

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. Š.**, bytom R.R., proti žalovanému **V. P.**, bytom R.R., **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 C 374/2002, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 417/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 417/2006 **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom zo 4.7.2006 č. k. 10 C 374/2002-180 uložil žalovanému povinnosť vypratáť nehnuteľnosť zapísanú v KN na liste vlastníctva č. X. ako parcela K. - trvalý trávnatý porast o výmere X. m², kat. úz. R. vo vlastníctve žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a rozhodol o náhrade trov konania.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 417/2006 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol o náhrade trov dovolacieho konania tak, že uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 6.284 Sk na účet advokáta žalobcu do troch dní. Stotožnil sa so závermi okresného súdu, že predmet sporu je vo výlučnom vlastníctve žalobcu a že žalovaný do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Žalobca sa preto dôvodne domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 OZ, ako aj

Ústavy Slovenskej republiky. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že tvrdenie žalovaného v tom smere, že nebol súdom prvého stupňa riadne poučený v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. nie je opodstatnené, lebo sa nezakladá na pravde. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo 4.7.2006 vyplýva, že sudkyňa vyzvala účastníkov konania v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., aby navrhli ďalšie dôkazy a dala účastníkom poučenie, že ak tak neurobia do rozhodnutia súdu prvého stupňa, súd bude pri rozhodovaní vychádzať z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise a na dodatočne navrhnuté dôkazy nebude prihliadať.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. K prípustnosti dovolania uviedol, že dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 2 O.s.p. a podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo nebol súdom prvého stupňa riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. Týmto postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred ním. Dovolanie odôvodnil tiež tým, že krajský súd nerozhodol o jeho návrhu o pripustenie dovolania, hoci v odvolaní podanom proti rozsudku okresného súdu žiadal, aby sa súd touto otázkou pri rozhodovaní zaoberal, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov a že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, najmä otázky vlastníckeho práva žalobcu k predmetu sporu a teda jeho vecnej aktívnej legitímácie v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu (nie odvolacieho súdu) obsahujúce právny názor v tejto veci. Dovolanie preto podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto ani podľa tohto zákonného ustanovenia prípustné nie je.

K námietke žalovaného spočívajúcej v tom, že odvolací súd nerozhodol o jeho návrhu o pripustenie dovolania, hoci v odvolaní podanom proti rozsudku okresného súdu žiadal, aby sa súd touto otázkou zaoberal, treba uviesť, že možnosť odvolacieho súdu vysloviť prípustnosť dovolania nie je závislá na návrhu účastníka konania. Ak však účastník takýto návrh podá, odvolací súd nie je povinný ho akceptovať a s týmto sa osobitným spôsobom vyporiadať. Je totiž len vecou odvolacieho súdu, či prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku vysloví alebo nie.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania nie je založená už tým, že dovolateľ určitú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie je takou vadou skutočne postihnuté.

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich.

Pokiaľ dovolateľ v dovolaní namietal existenciu vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd poukazuje na tú časť odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorej sa vyporiadava s tvrdením žalovaného, že nebol súdom prvého stupňa riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. Samosudkyňa na pojednávaní konanom dňa 4.7.2006 vyzvala a súčasne poučila účastníkov v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. (viď zápisnica o pojednávaní zo 4.7.2006 č.l. 150 Pv prvý odsek). Žalovaný preto neopodstatnene namietal, že nebol riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. a z tohto dôvodu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to má na mysli ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p.

K námietke dovolateľa spočívajúcej v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, resp. že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedené námietky nespôsobujú existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Nedostatok alebo neúplnosť odôvodnenia výroku rozsudku má síce za následok nepreskúmateľnosť rozsudku, čo však treba považovať za inú v ustanovení § 237 O.s.p. neuvedenú vadu konania a teda za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Rovnako námietku účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj trpelo inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. že by spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení

s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovi v dovolacom konaní síce vznikli trovy právneho zastúpenia, ale tieto mu neboli priznané. Dovolací súd z hľadiska náhrady trov dovolacieho konania na jeho podanie zo 16.5.2008 neprihliadol, keďže žalobca trovy právneho zastúpenia nevyčíslil a iné trovy zo spisu nevyplývajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2008

**JUDr. Martin V l a d i k , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: